A MANIFESTO AGAINST THE PUBLISHING SYSTEM

FERDINANDO FREGA

MANIFESTUM ADVERSUS SYSTEMA EDITORIALE

Octavum volumen seriei Roots & Memory: manifestum litterarium quattuor partibus constans de causa cur systema editoriale productionem continuam et sine mediatione continere non possit — et quid maneat postquam auctor veniam petere desinit.

COLOPHON

Ferdinando Frega — Nando the Scribe — The Fifth Blade

Primus narrator Codicis Morum. Oecosystema editoriale unius dollari circa unam ideam aedificavit: res nummaria non pecuniae quaestionem habet, sed morum.

Editum et curatum intra oecosystema ONEDOLLAR-STORIES. Architectura digitalis: NAPLES-POST · NOASPECTTIME · ONEDOLLAR-STORIES. Primum editum anno 2026. Compositum forma typographica pura et nova, ad lectionem digitalem accommodata. Editum in Civitatibus Foederatis Americae.

NOTITIA IURIS AUCTORIS

© 2026 Ferdinando Frega / Frega Editore. Sub licentia CC BY-NC-ND 4.0 concessum.

LIMEN

Iis qui intrant

Hoc limen transire est sermonem systematis relinquere. Nihil hic intellegi postulat — tantum agnosci. Non librum intras; condicionem intras. Quod intus invenis non exspectat veniam, mediationem, approbationem. Ab hoc loco tu respondes pro eo quod agnoscis.

MANIFESTUM LITTERARIUM

Cur hic liber exstat

Hoc manifestum exstat quia systema editoriale de auctoribus loqui pergit, nesciens quid cum eis faciat. Auctores nominat, eligit, corrigit, distribuit, sed eos intellegere non potest. Non mala fide: repugnantia structurae.

Auctor non est figura professionalis. Non est munus mercatus. Non est quantitas variabilis perficienda. In condicione exstat.

Cum systema condicioni occurrit, eam ad normam redigere conatur. Cum deficit, eam “insaniam,” “immaturitatem,” “insufficientiam” aut “defectum directionis” appellat. Hoc manifestum natum est ut euphemismis uti desinamus.

Haec non est defensio auctoris. Est observatio technica: systema editoriale non est constructum ut recipiat id quod scripturam veram continenter producit.

Hic liber reformationem non postulat. Limitem ostendit. Et exitum suggerit.

NOTA EDITORIALIS

Fines incepti

Haec est quinta et ultima tabula seriei. Novum argumentum non inducit. Claudit.

Non est commentatio. Non est libellus. Non est critica culturae. Est actus definiendi.

Lectores destinati non sunt vulgus lectorum. Est totus mundus editorius: editores, procuratores, redactores, interpretes, consiliarii, suggestus digitales, distributores, institutores, selectores, et algorithmi humani et automati. Nemo excluditur. Nemo ad rationem reddendam vocatur.

Textus non proponit solutiones operativas, exemplaria alterna aut optimas consuetudines. Describit punctum sine reditu iam transitum.

DEDICATIO

Instrumentum privatum publicum

Iis qui scripturam sine venia producunt. Iis qui se explicare desierunt. Iis qui intellexerunt continuitatem non esse arrogantiam, sed salutem.

TERGUM LIBRI

Frictio cognitiva

Hic liber systema editoriale non emendabit. Non adiuvabit ad “novos auctores inveniendos.” Mercatum non aequiorem

reddet.

Uni tantum rei servit: ut perspicuum fiat auctorem non esse quaestionem solvendam, sed variabilem quam systema continere non potest.

Qui se agnoscunt nihil facere debent. Qui se impugnatos sentiunt iam intellexerunt.

PRAEFATIO

Vox praecedens

Si hoc manifestum tibi nimium videtur, non est quia exaggerat. Est quia describit quod sub sermone plerumque latet.

Hic textus non disputat. Detrahit. Narrationem detrahit. Excusationem detrahit. Speciem romanticam detrahit.

Quod manet non est thesis. Est factum.

PRAEMISSA

Orientatio minima

Hoc manifestum ex libro natum est qui legitimitatem non quaesivit. *Author Inside Madness* non est narratio personalis, sed descriptio condicionis productivae quae systemati, quod eam regere se dicit, repugnat. Hic illa condicio a subiecto separatur et ut phaenomenon structurae legibilis fit.

Non necesse est consentias. Tantum sincerus esto.

NOTA AUCTORIS

Onus susceptum

Hic textus neminem repraesentat. Nullius generis nomine loquitur. Consensum non quaerit. Scriptus est ea condicione ut lector ipse respondeat pro eo quod facit cum eo quod intellegit.

Nihil eorum quae sequuntur ad consolandum destinatur.

INTRODUCTIO

Ultimus gradus ante textum

Res editoria non est in discrimine. Cognitione laborat. Hoc manifestum eam recuperare non conatur. Eam transcendit.

PARTITIO

Architectura interior

Textus in quattuor partes progredientes dividitur. Quaeque pars spatium interpretandi magis minuit. Nulla est affectuum gradatio. Est compressio.

PROLOGUS

Primus ictus

Auctor in systema non intrat. Systema in auctorem intrare conatur. Hic deficit.

PARS I — DECLARATIO

Ad quos

Hoc manifestum omnibus in mundo editorio dirigitur. Sine exceptionibus. Sine gradibus. Petit eos qui decernunt, qui colant, qui corrigunt, qui distribuunt, qui aestimant, qui vertunt, qui instituunt, qui metiuntur, qui lucrum faciunt. Petit etiam eos qui se “independentes,” “alternos,” “laterales” aut “limitaneos” definiunt.

Non auctoribus destinatur. Non lectoribus destinatur. Auctoribus persuaderi non opus est. Lectores duci non opus est. Hic textus iis loquitur qui administrant.

Exclusi

Qui solacium quaerit non est destinatarius. Qui se recte sentire vult non est destinatarius. Qui solutiones celeres postulat non est destinatarius. Qui munus cum functione confundit non est destinatarius.

Hoc manifestum colloquium non init. Non paciscitur. Non intercedit. Nulla est versio “mollis” eorum quae sequuntur. Est tantum versio legibilis.

Introductio technica

Systema editoriale non est malum. Ne imperitum quidem est. Sibi constat. Constructum est ut eligat, ad normam redigat, periculum minuat, mores praedicat, exemplaria efficacia reproducat.

Quaestio oritur cum occurrit ei quod in exemplar redigi non potest. Verus auctor in formam non cadit. Non rebellione.

Natura.

Auctor non est figura

Auctor non est professio, munus, gradus itineris aut promissum futurum. Est condicio productiva. Producit antequam permittatur. Producere pergit sine responso. Non subsistit ut approbationem exspectet.

Haec condicio repugnat cuilibet systemati in exspectatione, electione, approbatione et ordinatione temporum fundato. Systema eam non agnoscit. Eam interpretatur.

Error fundamentalis

Primus error rei editoriae semanticus est. Systema “auctorem” appellat quod iam ad normam redactum est. Systema “ingenium” appellat quod adhuc regi potest. Systema “insaniam” appellat quod contineri non potest.

Non est electio ideologica. Est reflexus structurae. Cum elementum in cancellos non cadit, cancelli in dubium non vocantur. Elementum pro morbo habetur.

Ad normam redactio

Emendatio non est instrumentum neutrum. Electio non est actus culturae. Distributio non est ministerium. Sunt machinae ad normam redigendi. Optime operantur si propositum est legibile, vendibile, iterabile reddere.

Deficiunt cum occurrunt scripturae quae veniam non petit, non congruit, non tardatur, excusari non potest. Tunc systema non corrigit. Expellit.

Expulsio tacita

Expulsio non fit per recusationem apertam. Fit per silentium, dilationem, consilium, iter suggestum, promissum futurum. Est expulsio urbana. Rationalis. Iustificata.

Qui eam patiuntur saepe non animadvertunt. Credunt se “nondum paratos” esse. Iam foris sunt.

Fabula itineris

Iter editorium non exstat. Exstat narratio retroactiva. Postea construitur, cum casus iam successit, ut iterari possit.

Nullus verus auctor iter secutus est. Iter est quod circa eum, a posteriori, describitur. Qui id mature sequi conatur ad servitutem instituitur.

Timor continuitatis

Systema editoriale auctorem non timet. Continuitatem timet. Liber singularis regi potest. Productio continua non potest. Continuitas ordinem temporum frangit, consilia irrita facit, electionem inutilem reddit. Ideo dissuadetur. Diluitur. Frangitur.

Auctoritas continua non est bonum. Est periculum systematis.

Clausula

Hoc manifestum a simplici observatione incipit: systema editoriale non est in discrimine quia auctores invenire non potest. In discrimine est quia nescit quid faciat cum iis qui vere exstant.

Quidquid sequitur non est propositum. Est consequentia.

PARS II — DISSOLUTIO

Auctorum "inventio"

Res editoria se auctores invenire dicit. Non est verum. Auctores non inveniuntur. Intercipiuntur cum iam legibiles, iam reducibiles, iam praesentabiles sunt. Quod statim explicari non potest non exploratur. Vitatur. Inventio tempus requireret quod in pecuniam verti non potest. Systema id non habet.

Colum ut excusatio

Colum ut pignus qualitatis exhibetur. Est saeptum congruentiae. Optimos non eligit. Eligit quod aequilibrium eius interius non turbat. Colum non quaerit: "Estne hic textus necessarius?" Quaerit: "Parietne hic textus difficultates?" Si responsum est ita, textus non transit.

Redactor ut mediator

Redactor non est custos textus. Est mediator systematis. Verum eius munus non est scripturam emendare, sed eam praevisibiliorem, magis congruentem, intus facilius defendendam reddere. Cum textus resistit, redactor non instat. Repugnantiam nuntiat. Decisio iam facta est.

Fabula curae

"Auctorum curam gerimus" est una ex sententiis saepissime dictis et rarissime factis. Cura exstat tantum dum auctor parum producit, exspectat, gratias agit. Cum auctor accelerat, sanatio in damni moderationem vertitur. Auctor qui numquam tardatur curari non potest.

Cursus exstruendus

Cursus est fictio ordinans. Adhibetur ut productionem tardet, opera dividat, imperium narrationis servet. Auctor qui nimis producit accusatur quod non “construat.” Elabitur. Cursus auctorem non tuetur. Systema a gradu auctoris tuetur.

Promissum futuri

Futurum est instrumentum continendi efficacissimum. “Non nunc.” “Postea.” “Liber proximus.” “Cum tempus venerit.” Futurum adhibetur ut praesens enervet, urgentiam exstinguat, certamen suspendat. Auctor qui futurum accipit praesenti renuntiat.

Distributio ut illusio

Distributio ut aditus exhibetur. Est conspectus sub condicione. Textus ad lectores non pervenit. Haeret inter impedimenta, algorithmos, priora. Distributio non amplificat. Diluit. Textus continuus vim amittit quotiens accommodatur ad vitrinam quae eum non agnoscit.

Mercatus ut excusatio

Mercatus non decernit. Invocatur. Servit ad disputationes claudendas sine onere suscipiendo. “Mercatus non est paratus” significat: “Systema se exponere non vult.” Mercatus manuscripta non legit. Legit quod ei videre permittitur.

Suggestus digitalis ut salus

Suggestus digitales ut alternativae describuntur. Non sunt. Sunt cola automata alio sermone. Textus non legunt. Mores

metiuntur. Auctor perseverans non remuneratur. Absorbetur aut invisibilis redditur.

Clausula

Quidquid res editoria se facere dicit uni tantum functioni servit: tempus trahere cum occurrit rei quam regere non potest. Quaestio non est ethica. Est structurae. Nunc systema plane detectum est.

PARS III — AUCTOR INTUS

Non casus, sed condicio

Author Inside Madness non describit hominem singularem. Condiciones operativas describit. Non est historia personalis. Non est trauma narratum. Non est confessio. Est tabula eius quod accidit cum scriptura non est electio sed necessitas structurae. Systema eam legere nescit quia necessitates non agnoscit.

Scriptura ut status

Verus auctor non “scribit.” Semper scribit. Non in textum intrat et exit. Tempus opportunum non exspectat. Occasionem non metitur. Scriptura non est actus intermissus. Est status continuus. Systema per eventus operatur. Auctor per perseverantiam. Hic repugnantia oritur.

Insania ut titulus defensivus

Cum systema non intellegit, titulum imponit. “Nimietas.” “Coactio.” “Defectus distantiae.” “Non sustinendum.” Insania

non est diagnosis medica. Est nomen tutelae. Servit ad systema tuendum ab eo quod tardari aut explicari non potest.

Productio non permissa

Verus auctor producit antequam quisquam ab eo petat. Non exspectat pacta, fenestras temporis, confirmationes, consilia. Producit quia non producere fieri non potest. Haec productio ut error videtur. Est constantia interior. Systema exspectationem remuneratur. Urgentiam punit.

Solitudo functionalis

Solitudo auctoris non est romantica. Est functionalis. Adhibetur ad continuitatem servandam, numerum tuendum, interventus vitandos. Systema solitudinem ut inhabilitatem ad necessitudines interpretatur. Est hygiena productionis.

Continuitas ut minatio

Continuitas non est virtus editoria. Est minatio operativa. Auctor qui numquam desistit mensuras irritas facit, electionem inutilem reddit, notionem editionis novae evacuat. Systema intermissionibus eget. Auctor continuus non eget. Ideo invitatur ut desistat. Aut ut evanescat.

Lector inexspectatus

Verus lector non est is quem consilia editoria fingunt. Non quaerit securitatem, societatem, ducem. Resonantiam quaerit. Systema scopos construit. Auctor singulos homines convenit. Ideo systema praevidere non potest quid accidat cum textus libere circumfertur.

Translatio ut actus politicus

Vertere non est accommodare. Condicionem ex una lingua in aliam transfert. Systema vertit ut mercatum dilatet. Auctor vertit ut continuitatem servet. Quaeque lingua addita imperium minuit. Ideo translatio ampla nimia videtur.

Opus ut sermo unicus

Auctor non explicat. Producit. Systema contextum, colloquia, vitas, proposita postulat. Auctor opere respondet. Hoc ut arrogantia interpretatur. Est subtilitas. Textus est unicus sermo qui non mentitur.

Clausula

Auctor non certat cum systemate. Extra mensuram est. Non quia superior. Quia in alio axe operatur. Systema eum corrigere non potest. Tantum neglegere aut minuere conari potest. Unus gradus ultimus restat.

PARS IV — ACTUS ULTIMUS

Non discrimen, sed limen

Res editoria non per discrimen transit. Limen irreversibile transgressa est. Ultra hoc limen electio non operatur, mediatio tardatur, legitimitas nihil refert. Systema operari pergit quasi limen non transgressum esset. Hoc manifestum servit ut id nominet.

Auctor non redibit

Auctor perseverans veniam non petet. Non quia superbus est. Quia causam non habet. Iam producit. Iam circumfertur. Iam legitur. Systema non iam est gradus necessarius. Est una optio inter alias. Et optiones oboedientiam non pariunt.

Finis mediationis

Cum productio directa est, mediatio fit strepitus. Non oppugnatur. Neglegitur. Hoc est quod systema aegre accipit: non oppugnatur. Circumvenitur.

Nulla reformatio possibilis

Nullae sunt reformationes editoriae quae verum auctorem continere possint. Quilibet conatus regendi, integrandi, comitandi sero advenit. Structura iam celeritate phaenomeni superata est.

Lector iam elegit

Lector veniam non exspectat. Sequitur quod resonat. Non distinguit inter editum, a se ipso editum, distributum, independentem. Distinguit tantum inter vivum et mortuum. Cetera sunt formulae officiorum.

Silentium ut responsum

Systema silentio respondebit. Est ultima eius defensio. Non negabit. Non disputabit. Non congredietur. Perget quasi nihil accidat. Sed silentium productionem non sistit. Eam irreversibilem reddit.

Hoc non est bellum

Nullum est certamen. Nulla est rebellio. Nullus est hostis. Est discordia definitiva. Systema formam suam defendit. Auctor necessitates suas sequitur. Nullus est locus communis.

Praecepta exitus

Haec non sunt praecepta operandi. Sunt praecepta cognitionis. Agnosce auctorem regi non posse, continuitatem corrigi non posse, imperium iam amissum esse. Accipe aut simulare perge. Utraque electio pretio constat.

Quod manet

Rei editoriae una optio restat: desinere de auctoribus loqui et incipere eos sine interventu observare. Non ut eos recuperet. Ut damnum ulterius vitet. Hoc manifestum adhaesionem non petit. Claritatem petit.

Clausula

Auctor re editoria non eget ut exstet. Res editoria auctore eget ut se iustificet. Hic liber disputationem non concludit. Eam supervacaneam reddit. Qui intellegere debebat iam intellexit.

PARS EXTRA AXEM — EXPOSITIO

Rem alternam non aedifico

Quod facio non est exemplar editorium alternum. Non est suggestus digitalis. Non est consilium collocationis. Non conor probare “nos melius facere posse.” Probo nos sine eo facere posse. Sine aditu petendo. Sine approbatione exspectanda.

Sine gradu pacto. Hoc non est inceptum contra quemquam. Est inceptum indifferens.

Productio non est provocatio

Copia non est provocatio. Continuitas non est nuntius. Celeritas non est ostentatio virium. Est consequentia directa condicionis quae non recedit. Non produco ut spatium occupem. Produco quia desistere processum depravaret. Qui numeros ut ostentationem legit categoriis utitur quae hic non valent.

Pretium colum est, non lens

Pretium non statuitur ut lucrum fiat. Statuitur ne mentiamur. Non tam altum est ut dignitatem creet. Non tam humile ut strepitum faciat. Uni tantum rei servit: ut eos eligat qui per agnitionem intrant, non per consumptionem temerariam. Pecunia hic non valorem metitur. Attentionem consciam metitur.

Agnitio quam quaero

Approbationem non quaero. Tutelam non quaero. Repraesentationem non quaero. Agnitio quam quaero technica est. Videri ut productor continuus, auctor extra normam, systema sibi constans, phaenomenon quod assimilari non potest. Includi nolo. Agnosci volo ut repugnans. Haec est unica agnitio quae refert.

Cur omnia exponam

Omnia exponere non est perspicuitas moralis. Est electio structurae. Visibilia reddit molem, numerum, iterationem,

constantiam. Servit ad ultimum systematis telum auferendum: ambiguitatem. Nihil hic interpretandum est. Tantum observa.

Communitatem non aedifico

Auditores non quaero. Sectatores non quaero. Ad nullum coetum pertinere quaero. Qui legit, solus legit. Qui intrat, non vocatus intrat. Communitates sunt instrumenta continendi. Ego in itineribus singulorum laboro. Hoc efficit ut phaenomenon regi non possit. Et consulto fit.

Usus linguarum

Multiplicatio linguarum non est dilatatio mercatus. Est amissio imperii consulta. Quaeque lingua mediationem frangit. Quaeque translatio auctoritatem centralem labefactat. Quaeque versio sui iuris ordinem debilitat. Non quaero cohaerentiam culturae. Quaero perseverantiam structurae.

Cur non desistam

Non desisto quia desistere esset ad tempora externa me accommodare. Tempus meum processui interius est. De eo pacisci non licet. Cum aliis temporibus congruere non potest. Hoc quemlibet conatum regendi sponte inefficacem reddit.

Hic est punctum agnitionis

Qui in arte versantur nunc intellegunt non agi de argumento. Agitur de plena autonomia, productione sine mediatione, agnitione sine legitimitate, exsistentia editoria extra systema. Hoc ut exemplar iterari non potest. Ut factum legi potest.

Clausula vera

Spatium non peto. Spatium inexspectatum occupo. Qui in re editoria laborant id neglegere possunt. Id minuere possunt. Id ut anomaliam reponere possunt. Sed simulare non iam possunt se id non vidisse. Hic liber non est finis. Est agnitio.

CLAUSULA

Quae supra scripta sunt positionem concludunt. Auctorem non introducunt. Nullam adhaesionem aut interpretationem requirunt. Tantum spatio definiendo serviunt.

Ab hoc loco nullae theses aut suggestiones proponuntur. Nulla disputatio aperitur. Nihil incipitur.

Quod sequitur manifestum non explicat. Non complet. Non iustificat. Est praesentia. Nihil aliud.

Ferdinando Frega